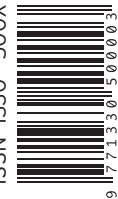

HRVATSKI VOJNIK

PRINTED IN CROATIA

0 1 5 0 9

ISSN 1330 - 500X

9 177133 0150003

EUR 2,10 / CAD 3,00 / AUD 3,30 / USA 2,00 / CHF 3,50 / SLO EUR 1,80 / SEK 17,00 / NOK 17,00 / DKK 15,50 / GBP 1,30

HRVATSKA PUNOPRAVNA ČLANICA NATO-a

RAZGOVOR - predsjednik Republike Hrvatske i vrhovni zapovjednik OSRH Stjepan Mesić

Podignuta zastava
NATO-a ispred
MORH-a

ODABRALI SMO
PUT MIRA U
ZAJEDNIŠTVU
S NAŠIM
SAVEZNICIMA

ČLANSTVOM U NATO-u JOŠ
VIŠE ISTAKNUTA VAŽNOST
HRVATSKE U REGIJI

23. samit NATO-a u
Strasbourg i Kehl
SVJETSKA PROMOCIJA
HRVATSKE KAO NOVE
ČLANICE NATO-a

ŠEZDESET GODINA NATO-a

Hrvatska trobojnica od 7. travnja vijori ispred sjedišta NATO-a u Bruxellesu! Svečano je podignuta uz izvođenje Lijepa naše, a činu su između ostalih nazočili hrvatski predsjednik Vlade dr. Ivo Sanader, načelnik GSOSRH-a Josip Lucić, glavni tajnik NATO-a Jaap de Hoop Scheffer i predsjedavajući Vojnog odbora NATO-a admiral Giampaolo di Paola. Dakako, u svečanosti je sudjelovalo i visoko albansko izaslanstvo jer je i njihova zastava također podignuta. Na taj način formalno je obilježen pristup 27. i 28. članice u Sjevernoatlantski savez.

Zastave su poredane po engleskoj abecedi. Hrvatska (Croatia) je peta po redu, iza kanadske i ispred češke.

12

Odabrali smo put mira u zajedništvu s našim saveznicima

Neka nas zastava NATO saveza koja je danas zavijorila na hrvatskom jarbolu trajno podsjeća na put koji smo odabrali, put mira, u jedinstvu i zajedništvu s našim saveznicima...

sadržaj

Na samitu NATO-a najugledniji svjetski čelnici pred svijetom su čestitali zemlji koja je, nakon gotovo dvadeset godina dugog i iznimno zahtjevnog puta, najzad zauzela mjesto koje joj, zapravo, i povijesno i prirodno pripada...

8

SVJETSKA PROMOCIJA HRVATSKE KAO NOVE ČLANICE NATO-a

RAZGOVOR
Stjepan Mesić,
predsjednik Republike
Hrvatske i vrhovni
zapovjednik OSRH

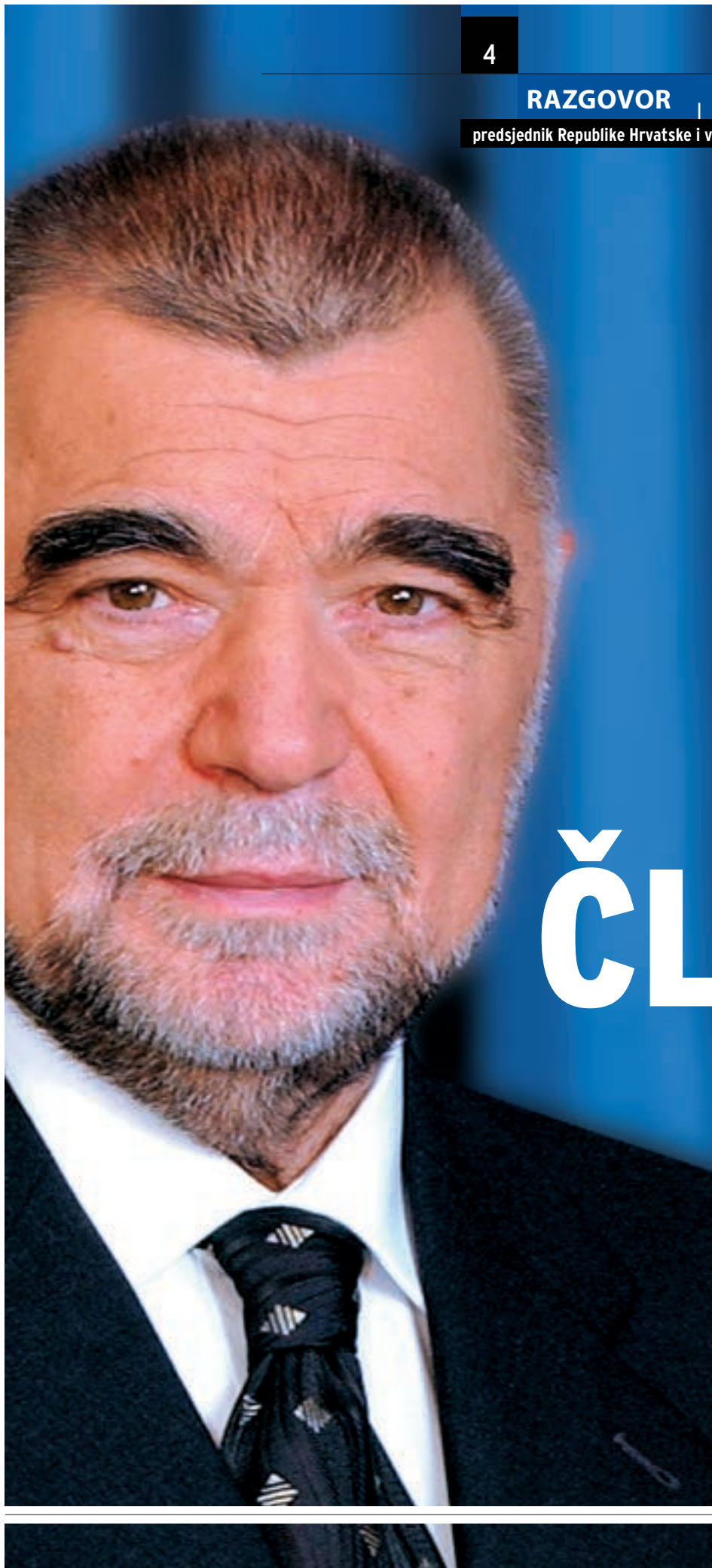
Članstvom u NATO-u još više istaknuta važnost hrvatske u regiji

4

Članstvo i djelovanje u sklopu NATO-a još više će istaknuti važnost Republike Hrvatske kao nezaobilaznog čimbenika u postizanju dugoročne stabilnosti ovog dijela Europe. Hrvatska je svojim primjerom, prije svega zemljama u regiji, pokazala da se uspješnom provedbom reformi i usvajanjem standarda modernih zapadnih demokracija može doći do željenog cilja. Uvjeren sam da će hrvatski primjer potaknuti reformske procese i u onim zemljama koje svoju budućnost vide u ujedinjenoj Europi

HRVATSKA I NATO

- 2 **BRUXELLES**
Podizanje hrvatske zastave
- 14 **SVEČANOST U HNK**
Članstvom u NATO-u ojačana je naša državnost kao nikada dosad
- 16 **HRVATSKA I NATO**
Modernizacijom u NATO
- 18 **HRVATSKI PUT U NATO**
Republika Hrvatska i Sjevernoatlantski savez
- 21 **POVIJEST NATO-a**
Šezdeset godina NATO-a
- 24 **NATO**
Kako djeluje NATO
- 28 **KONCERTI POVODOM ULASKA U NATO**
Promenadni koncerti u Zagrebu, Splitu i Vukovaru
- 30 **IZLOŽBA FOTOGRAFIJA U GALERIJU "ZVONIMIR**
Hrvatski vojnik u Afganistanu
- 31 **WEB-INFO**
www.nato.int

Članstvo i djelovanje u sklopu NATO-a još više će istaknuti važnost Republike Hrvatske kao nezaobilaznog čimbenika u postizanju dugoročne stabilnosti ovog dijela Europe. Hrvatska je svojim primjerom, prije svega zemljama u regiji, pokazala da se uspješnom provedbom reformi i usvajanjem standarda modernih zapadnih demokracija može doći do željenog cilja. Uvjeren sam da će hrvatski primjer potaknuti reformske procese i u onim zemljama koje svoju budućnost vide u ujedinjenoj Europi

ČLANSTVO

Vesna PINTARIĆ,
foto Ured Predsjednika RH, Tomislav BRANDT

Od 1. travnja Republika Hrvatska je, položivši nacionalni instrument ratifikacije Sjevernoatlantskog ugovora u State Departmentu SAD-a, postala punopravna članica NATO-a. Ulaskom u NATO Republika Hrvatska ostvarila je jedan od najvažnijih vanjskopolitičkih i sigurnosnih ciljeva od svog osamostaljenja. O važnosti članstva, budućim zadaćama i ulozi OSRH u sklopu Saveza razgovarali smo s predsjednikom Republike Hrvatske i vrhovnim zapovjednikom OSRH Stjepanom Mesićem.

Ovogodišnji samit NATO-a za Hrvatsku je od posebnog značenja i za nas je u znaku

njezina primanja u punopravno članstvo Saveza. Možemo li reći da je to povijesni korak za našu državu i vojsku i ostvarenje jednog od najvažnijih vanjskopolitičkih ciljeva?

Točno, ulaskom u NATO Republika Hrvatska postaje članicom jedine djelotvorne sigurnosne organizacije na europskom kontinentu. Ona dobiva jamstvo da će joj u slučaju bilo kakve vojne ugroze Savez pružiti svu potrebnu pomoć u odbijanju te opasnosti. Ali članstvo u NATO-u je znatno više od postizanja dugoročne sigurnosti. Za Republiku Hrvatsku od strateške je važnosti da aktivno sudjeluje u tekućim europskim i svjetskim procesima.

Iako su za Republiku Hrvatsku najvažniji sigurnosni izazovi oni koji se događaju u njezinu neposrednom okruženju, u njezinu susjedstvu, naše je opredjeljenje sudjelovati u svim misijama i zadaćama kojima je osnovni cilj stvaranje zone sigurnosti i stabilnosti. Dakle, ulaskom u NATO Hrvatska dobiva mogućnost da svojim djelovanjem u sklopu Saveza, zajedno s paralelnim uključivanjem u zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku EU-a, utječe na navedene procese, ali i na stabilizaciju svog neposrednog susjedstva.

Jedna od obveza Republike Hrvatske kao članice NATO-a jest ostvarivanje koncepta potpore zemlje-domaćina mogućem djelovanju snaga Saveza na njezinu teritoriju. To se u našoj javnosti često pogrešno tumači kao npr. otvaranje vojnih baza Saveza na hrvatskom teritoriju. No, taj koncept zapravo podrazumijeva da je Hrvatska obvezna samo pripremiti svoju vojnu, ali i drugu infrastrukturu za

VOM U NATO-u

JOŠ VIŠE ISTAKNUTA VAŽNOST HRVATSKE U REGIJI

U NATO ne ulazi samo vojska nego država u cjelini. Ako je vojska učinila sve što je trebala za pristup Savezu, jesu li i ostali segmenti države u tome također jednako uspješni?

Ova činjenica još nije dovoljno shvaćena u hrvatskoj javnosti. Ulazak u NATO izravno utječe na sve elemente sigurnosnog sektora jedne zemlje - to je njezin obrambeni sektor, ali i policija, obavještajna zajednica, civilna obrana, gospodarstvo. No, članstvo u NATO-u utječe i na djelatnosti svih ostalih segmenata unutarnje državne strukture.

To se može ilustrirati sljedećim primjerom.

slučaj da NATO-u zatreba njezino korištenje. Primjerice, NATO može zatražiti korištenje hrvatskom željezničkom mrežom za tranzit opreme, ili korištenje hrvatskim lukama za istu namjenu. Mogući su i drugi scenariji, npr. korištenje hrvatskim medicinskim ustanovama ili hrvatskim liječničkim timovima. Upravo zato je potrebno pripremiti i uskladiti cjelokupan državni sustav.

Može se reći da je tijekom priprema za članstvo glavina napora bila usmjerena na područje obrambenog sustava. No, ulaskom u NATO pokazala se potreba prilagodbe cjelokupne državne strukture, a taj proces poten-

Kombinacijom vojnih, ali i određenih civilnih sposobnosti potrebnih za uspješno odvijanje misija potpore miru, Hrvatska može dati značajan doprinos djelovanju NATO-a te time ojačati svoj utjecaj unutar Saveza

Velika je prednost Republike Hrvatske upravo iskustvo koje su njezini vojnici stekli za vrijeme Domovinskog rata i koje se uspješno prenosi na sljedeće naraštaje vojnika. Navedeno iskustvo omogućilo je uspješno djelovanje naših vojnika u Afganistanu i u drugim misijama, a to je prepoznato u NATO-u, ali i u drugim međunarodnim organizacijama

cira i buduće članstvo Republike Hrvatske u Europskoj uniji.

U čemu Hrvatska može najviše pridonijeti Savezu i koliko se uvažava iskustvo koje njezini vojnici nose iz Domovinskog rata?

NATO ostavlja svakoj članici slobodne ruke da, u skladu s ciljevima i potrebama Saveza te mogućnostima i interesima svake pojedine članice, odredi svoj najbolji doprinos aktivnostima Saveza. Biti realistični u planiranju, ne obećavati iznad mogućnosti i biti sposobni to ostvariti jest jedan od najvažnijih pristupa koji Savez cijeni. Usvojili smo ga tijekom procesa pristupanja i trebamo ga nastaviti primjenjivati i dalje.

Velika je prednost Republike Hrvatske upravo iskustvo koje su njezini vojnici stekli za vrijeme Domovinskog rata i koje se uspješno prenosi na sljedeće naraštaje vojnika. Navedeno iskustvo omogućilo je uspješno djelovanje naših vojnika u Afganistanu i u drugim misijama, a to je prepoznato u NATO-u, ali i u drugim međunarodnim organizacijama. Ulaskom u NATO Hrvatskoj se pružila mogućnost da svoje sudjelovanje u misijama pod vodstvom Saveza usmjeri i prema razvoju određenih specijalističkih misija koje će pridonijeti i djelovanju Saveza u određenoj misiji, ali i daljnjim reformama hrvatskog obrambenog sektora. Dakle, Republika Hrvatska sama treba razraditi plan razvoja sposobnosti svojih Oružanih snaga, koje će pridonijeti njezinu djelovanju u sklopu Saveza, ali prije svega biti korisne na nacionalnoj razini. Pri tome se ne trebamo usredotočiti samo na vojne sposobnosti. Postoji i niz civilnih specijalnosti koje su korisne u mirovnim misijama - od liječničkih timova pa do angažiranja stručnjaka za reformu javne uprave. Kombinacijom vojnih, ali i određenih civilnih sposobnosti potrebnih za uspješno odvijanje misija potpore miru, Hrvatska može dati značajan doprinos djelovanju NATO-a te time ojačati svoj utjecaj unutar Saveza.

Koliko bi ulazak u NATO mogao pridonijeti bržem ulasku Hrvatske u EU?

Članstvo i djelovanje u sklopu NATO-a još više će istaknuti važnost Republike Hrvatske kao nezaobilaznog čimbenika u postizanju dugoročne stabilnosti ovog dijela Europe. Hrvatska je svojim primjerom, prije svega

zemljama u regiji, pokazala da se uspješnom provedbom reformi i usvajanjem standarda modernih zapadnih demokracija može doći do željenog cilja. Uvjeren sam da će hrvatski primjer potaknuti reformske procese i u onim zemljama koje svoju budućnost vide u ujedinjenoj Europi. Republika Hrvatska je i prije punopravnog članstva u Savezu kroz djelovanje u sklopu NATO-a pokazala spremnost i volju za stabilizacijom ovog dijela Europe. To je, uostalom, i hrvatski nacionalni interes. Ne sumnjam da će takva aktivnost Republike Hrvatske znatno pomoći i njezinim naporima za ulazak u Europsku uniju. Sva neriješena pitanja, koja se smatraju zaprekom njezinu ulasku u Uniju, moraju se riješiti primjenom međunarodnog prava i arbitražom pred međunarodnim sudskim tijelima. Na taj način Hrvatska će nastojati riješiti sva otvorena pitanja sa svojim susjedima.

Može li se očekivati da će ulaskom u NATO savez naši vojnici sudjelovati u većem broju u NATO misijama?

I to je odluka koju Hrvatska donosi sama, na temelju potreba Saveza, te prije svega procjene vlastitog interesa i raspoloživih resursa. Hrvatski sabor i nadalje će odlučivati o okvirnom broju i opsegu sudjelovanja u međunarodnim operacijama, pri čemu će, naravno, značajno mjesto imati i operacije pod vodstvom NATO-a. Ono što očekujem jest određivanje jasnih prioriteta u pitanju sudjelovanja u međunarodnim misijama. Ponajprije određivanje područja za čiju stabilizaciju Hrvatska ima najveći interes. Bez obzira na to što se može očekivati povećanje snaga za međunarodne misije, mi nemamo dovoljno snaga za sve misije koje nam se nude. Dakle, morat ćemo odrediti što je prioritetni interes Republike Hrvatske. U njemu će se sigurno naći misije pod vodstvom NATO saveza.

Od države koja je primala mirovne snage postali smo država koja svoje Oružane snage šalje u mirovne misije diljem svijeta i na zavidno je visokom mjestu po broju misija u kojima sudjeluje. Kako komentirate činjenicu da je Hrvatska vojska izrasla u tako respektabilnu snagu u relativno kratko vrijeme?

Već sam spomenuo visoku razinu obučenosti i dragocjeno iskustvo naših vojnika. To je kvaliteta koju traže i cijene i u NATO-u, ali

i u Europskoj uniji. Navest ću vam još jedan primjer. U Afganistanu, naši časnici, dočasnici i vojnici jesu dio timova za obuku afganistanskih časnika i vojnika. O uspješnosti naših ljudi u toj složenoj ulozi govori i činjenica da je NATO izrazio želju za udvostručavanjem broja naših vojnika u tim zadaćama. Dakle, kroz dosadašnji razvoj naših Oružanih snaga uspjeli smo razviti kvalitetu koja je prepoznata i koja se traži u NATO-u, ali i u Europskoj uniji. Najnoviji primjer hrvatsko-američkog operativnog tima za obuku Afganistanske vojske, kojim će zapovijedati hrvatski časnik, odraz je višegodišnjeg napora i uspješne suradnje s Nacionalnom gardom Minnesote. Ujedno je to priznanje svim pripadnicima Oružanih snaga RH koji su se dokazali kao pouzdani, obučeni i visoko profesionalni vojnici.

Naši vojnici u misijama redovito su hvaljeni kao vrsni profesionalci, stručni i sposobni, i to ne samo od vojski s kojima surađujemo u misijama nego su i vrlo cijenjeni kod lokalnog stanovništva. Kako to komentirate?

U međunarodnim misijama očuvanja mira i postkonfliktne stabilizacije jedan od ključnih čimbenika za njihov uspjeh jest pridobivanje potpore lokalnog stanovništva, ono što Britanci zovu strategijom "hearts and minds", odnosno pridobivanjem i srca i razuma. Pri tome je izuzetno važno ponašanje vojnika na terenu, njihov odnos prema lokalnom stanovništvu, što je prije svega odraz temeljite pripreme prije samog odlaska u misije. Naravno da u tome veliku ulogu igra i hrvatski mentalitet, jer mi smo ipak vrlo otvorena i prijateljska nacija. Iskustvo iz Afganistana te drugih operacija u kojima smo sudjelovali pokazuje kako su upravo tu činjenicu prepoznali i naši partneri.

Hrvatska je potkraj prošle godine poslala specijalne snage u Čad, što svjedoči o važnosti koju pridaje operacijama u sklopu Europske sigurnosne i obrambene politike. Kako se u međunarodnim krugovima gleda na takav njezin doprinos?

Angažiranje u operaciji Europske unije u Čadu jedan je od prvih konkretnih doprinosa sigurnosnoj i obrambenoj politici EU-a. Uskoro će se Hrvatska uključiti i u djelovanje jedne od borbenih skupina Europske unije, a u planu je uključivanje i u druge aktivnosti EU-a na sigurnosnom području. Time se RH zapravo uključuje u proces povezivanja djelatnosti NATO-a i EU-a usmjerenih na stabiliziranje

Predsjednik Mesić s glavnim tajnikom NATO-a Jaapom de Hoopom Schefferom

Ulaskom u NATO Hrvatskoj se pružila mogućnost da svoje sudjelovanje u misijama pod vodstvom Saveza usmjeri i prema razvoju određenih specijalističkih misija koje će pridonijeti i djelovanju Saveza u određenoj misiji, ali i daljnjim reformama hrvatskog obrambenog sektora

Europe i područja tzv. šire Europe, odnosno susjedstva europskog kontinenta. Doprinos Republike Hrvatske prepoznat je i cijenjen. Tome idu u prilog i mnogobrojne pohvale i odobravanja koje mi upućuju europski kolege s kojima se susrećem.

Hrvatska se zahvaljujući angažmanu i profesionalnosti svojih Oružanih snaga nametnula i kao regionalna sila na ovim prostorima i kao država pokretač niza inicijativa u cilju jačanja mira, sigurnosti i stabilnosti u široj regiji. Kako to komentirate?

Hrvatska je u vrlo kratko vrijeme od zemlje primateljice postala zemlja koja aktivno pridonosi miru i stabilnosti. Njezina iskustva iz Domovinskog rata jesu to dragocjenija što sobom nose spoznaju vrijednosti mira i spoznaju ratnih strahota i razaranja. Zato i ne začuđuje što su hrvatski vojnici duboko motivirani i vođeni željom da svoja znanja, vještine i sposobnosti iskoriste za stvaranje preduvjeta dugotrajnog i stabilnog mira na područjima mirovnih misija. Republika Hrvatska svojim aktivnim djelovanjem u regiji na području sigurnosti, ali i na drugim područjima, potvrđuje svoju ulogu nezaobilaznog čimbenika u oblikovanju regionalne sigurnosne i ekonomske arhitekture usmjerene prema integraciji ove regije u euroatlantske integracijske procese. To je jedini način za postizanje dugoročne stabilnosti i prosperiteta ovog dijela Europe, ali i sigurnosti i prosperiteta Republike Hrvatske. Uvjeren sam da su to prepoznale sve zemlje u regiji, pa i one koje to, zbog svojih unutarnjih problema, još ne mogu javno iskazati. ■

Domagoj VLAHOVIĆ, fotografije NATO, VLADA RH

Na samitu NATO-a najugledniji svjetski čelnici pred svijetom su čestitali zemlji koja je, nakon gotovo dvadeset godina dugog i iznimno zahtjevnog puta, najzad zauzela mjesto koje joj, zapravo, i povijesno i prirodno pripada...

Svjetska promocija HRVATSKI

Uručenjem kopije Washingtonskog ugovora o punopravnom članstvu u Sjevernoatlantskom savezu predsjednicima i premijerima Hrvatske i Albanije, Stjepanu Mesiću i Bamiru Topiju te Ivi Sanaderu i Saliju Berishi, novim je članicama 4. travnja na 23. NATO samitu iskazana dobrodošlica u ovaj vojno-politički savez. No, jedan od najvažnijih hrvatskih vanjskopolitičkih ciljeva, postavljen još od osamostaljenja, ostvaren je službeno

два dana prije početka samita, 1. travnja u Washingtonu, kada je u ime Hrvatske veleposlanica RH u SAD-u Kolinda Grabar Kitarović položila nacionalni instrument ratifikacije Sjevernoatlantskog ugovora u State Departmentu.

Ipak, vrlo je vjerojatno da će u naše anale ući samit održan na dvije strane Rajne, u francuskom gradu Strasbourgu i njemačkom Kehl. Na njemu su hrvatski predstavnici

KE kao nove članice NATO-a

sudjelovali kao ravnopravni za istim stolom s onima što donose odluke koje bi ovaj svijet trebale učiniti boljim, mirnijim i sigurnijim. Hrvatsko članstvo je na samitu doživjelo svojevrstu svjetsku promociju: najugledniji svjetski čelnici pred svijetom su čestitali zemlji koja je, nakon gotovo dvadeset godina dugog i iznimno zahtjevnog puta, najzad zauzela mjesto koje joj, zapravo, i povijesno i prirodno pripada.

Republiku Hrvatsku predstavljalo je najviše izaslanstvo, u kojem su bili predsjednik Republike Stjepan Mesić i predsjednik Vlade RH dr. Ivo Sanader te ministar obrane Branko Vukelić i ministar vanjskih poslova Gordan Jandroković. Oružane snage RH, kojima pripada golema količina zasluga za naše članstvo, predstavljao je načelnik Glavnog stožera general zbor a Josip Lucić.

Službeni dio samita trajao je dva dana, započevši 3. travnja u Baden-Badenu, na radnoj večeri za predsjednike država i vlada 28 zemalja. Usput, čestitamo i prijateljima iz Albanije, s kojima dijelimo "pristupne" brojeve 27 i 28. Već prvoga dana aktualni se predsjednik SAD-a Barack Obama dotaknuo i novih članica, rekavši da članstvo dviju država pridonosi jačanju europske obrane i sigurnosti.

Upravo su izjave američkog predsjednika na temu novih članica privlačile najveću pozornost. Jednostavno, dobro ih je čuti od čovjeka koji je u cijelom svijetu, pa i u Hrvatskoj, za kratko vrijeme stekao veliku popularnost i predstavlja novu nadu svjetske politike. Dakle, i NATO-a. U središtu zbivanja koja se tiču Hrvatske Obama je bio i drugoga dana. Kao predsjednik države koja je depozitar

"Ponosni smo i uzbuđeni što vas imamo za saveznike, zaslužili ste mjesto za zajedničkim stolom. Čestitam na napretku što ste ga napravili u teškim reformama koje su vas dovele do ove točke", rekao je predsjednik SAD-a Barack Obama te podsjetio da su dvije zemlje i do sada mnogo učinile za Savez, uključujući 140 albanskih i 296 hrvatskih vojnika u Afganistanu

Washingtonskog ugovora, na početku sastanka Sjevernoatlantskog vijeća upravo je on predsjednicima Albanije i Hrvatske predao kopiju Ugovora. Tako im je simbolično izrazio dobrodošlicu u NATO. "Ponosni smo i uzbuđeni što vas imamo za saveznike, zaslužili ste mjesto za zajedničkim stolom", rekao je Obama. No, nije zaboravio napomenuti kakav je bio naš

put do tog trenutka: "Čestitam na napretku što ste ga napravili u teškim reformama koje su vas dovele do ove točke", te podsjetiti da su dvije zemlje i do sada mnogo učinile za Savez, uključujući 140 albanskih i 296 hrvatskih vojnika u Afganistanu. Obama je nastavio govoriti o onome što su se, zaista u svakoj prilici, sjetili istaknuti svi naši nekadašnji partneri iz NATO-a, a

to je nemjerljiva uloga pripadnika OSRH u pristupanju Savezu.

Čestitkama se ubrzo pridružio i glavni tajnik NATO-a Jaap de Hoop Scheffer. "Dugo ste radili na reformama, dobrodošli ste u naše redove, zaslužili ste to", rekao je prvi čovjek Saveza, kojega će uskoro naslijediti sadašnji danski premijer Anders Fogh Rasmussen. Svečani dio završio je

“Članstvo u NATO-u godišnje će stajati nekoliko milijuna eura, što je mnogo manje nego da sami opremamo svoju vojsku”, rekao je premijer Ivo Sanader. S aluzijom na prošlost i Domovinski rat, premijer je istaknuo da bez hrvatskih branitelja taj cilj ne bi bio ostvaren, jer “svijet poštuje one koji znaju riješiti svoje probleme, koji se znaju obraniti i koji mogu pridonijeti svjetskom miru”

S aluzijom na prošlost i Domovinski rat, premijer je rekao da bez hrvatskih branitelja taj cilj ne bi bio ostvaren, jer “svijet poštuje one koji znaju riješiti svoje probleme, koji se znaju obraniti i koji mogu pridonijeti svjetskom miru”.

Činjenica da smo dobrodošli u Savez u Hrvatskoj je zasjenila sve drugo, no samit nije bio značajan samo za Hrvatsku i Albaniju. Lijepo je, iako više simbolično, što se posljednje proširenje poklopilo sa 60. obljetnicom osnivanja najjačeg vojnog saveza na svijetu. Također, možemo čestitati i Francuskoj, koja se nakon više od 30 godina u punom smislu riječi vratila u Savez koji je i osnivala. Deklaracija sa sastanka, koju ćemo predstaviti u sljedećem broju Hrvatskog vojnika, donijela je niz novih zaključaka. Ipak, kako vrijeme bude prolazilo, Strasbourg i Kehl u Hrvatskoj ćemo pamtili uglavnom kao kraj jednog puta i početak drugog. Nadamo se, uspješnog i prije svega mirnog... ■

pljeskom svih sudionika sastanka, kojim su i pozdravili svoje nove saveznike.

Nakon sjednice Vijeća hrvatski predsjednik Mesić i premijer Sanader obratili su se predstavnicima medija. Mesić je ustvrdio da je ulazak RH u NATO ostvaren na vrlo uspješan način, za što su zavrjeđene pohvale svih sudionika samita. Podsjetio je da Hrvatska kao lojalna

članica mora sudjelovati u kolektivnoj obrani, a u svim drugim operacijama prema svojim mogućnostima.

Premijer Sanader još je jednom istaknuo da su koristi od članstva u NATO-u mnogo veće od troškova. Naime, “članstvo u NATO-u godišnje će stajati nekoliko milijuna eura, što je mnogo manje nego da sami opremamo svoju vojsku”.

ODABRALI SMO PUT MIRA U ZAJEDNIŠTVU S NAŠIM SAVEZNICIMA

Neka nas zastava NATO saveza
koja je danas zavijorila na hrvat-
skom jarbolu trajno podsjeća na
put koji smo odabrali, put mira,
u jedinstvu i zajedništvu s našim
saveznicima...

Najviši državni i vojni dužnosnici nazočili su svečanom podizanju zastave NATO-a ispred zgrade MORH-a

Podizanjem zastave NATO-a na jarbol ispred Ministarstva obrane 7. travnja svečano je obilježen ulazak Republike Hrvatske u punopravno članstvo NATO saveza. Tom su svečanom činu nazočili predsjednik Republike i vrhovni zapovjednik OSRH-a Stjepan Mesić, predsjednik Hrvatskog sabora Luka Bebić, predsjednik Vlade RH dr. Ivo Sanader, ministar obrane Branko Vukelić, načelnik GSOSRH-a general zboru Josip Lucić te brojni drugi visoki civilni i vojni uzvanici.

Put do punopravnog članstva u Savezu nije bio nimalo jednostavan ni lak. Trebalo je ispuniti brojne kriterije, usvojiti mnoge standarde, provesti reforme, a plava zastava NATO-a koja je u Lijepoj Našoj zavijorila uz intoniranje NATO himne trajni je svjedok hrvatskog uspjeha. "To nije bilo nimalo lako, ali uspjeli smo", istaknuo je predsjednik Republike Stjepan Mesić. Zahvalio je svima koji su u tome sudjelovali, ponajprije hrvatskim braniteljima, pripadnicima Oružanih snaga, Ministarstva obrane i policije, diplomaciji, svim prijateljskim zemljama koje su nam, istaknuo je, ne samo davale potporu nego istinski pomagale na našem putu u članstvo NATO saveza, zatim medijima i, dakako, svim građanima Republike Hrvatske, bez čije potpore ovo članstvo nikada ne bi bilo ostvareno. No, vrhovni je zapovjednik napomenuo da članstvo u Savezu prije svega treba shvatiti kao početak, a ne kraj jednog procesa. Obveza svih nas je, istaknuo je Predsjednik, da članstvo u NATO savezu pretvorimo u svoju prednost, ali, naravno, nikada na štetu drugih. "Iskoristimo tu prednost - ojačajmo vlastitu sigurnost, ali pridonesimo i jačanju i održavanju mira, stabilnosti i sigurnosti drugih u svijetu. Neka nas zastava NATO saveza koja je danas zavijorila na hrvatskom jarbolu trajno

podsjeca na put koji smo odabrali, put mira, u jedinstvu i zajedništvu s našim saveznicima", zaključio je predsjednik Mesić.

U izjavi za medije predsjednik Hrvatskog sabora Luka Bebić posebno je upozorio na značenje Sabora za ulazak Hrvatske u NATO. Premijer Sanader čestitao je svim pripadnicima OS-a, svim hrvatskim braniteljima, a svima koji su položili svoj život u obrani domovine iskazao zahvalnost na najvećoj žrtvi koju su mogli dati da dočekamo ovaj dan. Prije toga, istoga dana, podignuta je i hrvatska zastava pred sjedištem NATO saveza u Bruxellesu. "Čestitam svima. Danas smo ispunjeni ponosom. Danas se hrvatski barjak vijori s barjancima najnaprednijih, najmoćnijih zemalja svijeta pred sjedištem NATO saveza", rekao je premijer podsjetivši još jednom kako je Hrvatska od objekta postala subjekt međunarodne politike.

Osim ispred Ministarstva obrane na Trgu Petra Krešimira IV. u Zagrebu, zastava NATO-a podignuta je i u svim zapovjedništvima OSRH u Republici Hrvatskoj. ■

“Ulaskom u NATO učinili smo još jedan korak naprijed na našem putu. Korak koji potvrđuje našu odlučnost, postojanost i ustrajnost. Članstvom u NATO savezu ojačana je državnost i međunarodni položaj Hrvatske kao nikada dosad u njezinoj modernoj povijesti”, rekao je premijer Sanader, uputivši posebnu zahvalnost hrvatskim braniteljima

ČLANSTVOM U NATO-U OJAČANA JE NAŠA DRŽAVNOST KAO NIKADA DOSAD

“Danas ove svečanosti ne bi bilo da nije bilo onih domoljuba koji su branili i obranili našu slobodu. Naši branitelji, svojom hrabrošću i ustrajnošću, i naš prvi predsjednik dr. Franjo Tuđman prevladali su najveća iskušenja mlade demokracije i izvojevali pobjedu”, rekao je predsjednik Hrvatskog sabora Luka Bebić

Pristupanje Republike Hrvatske NATO savezu obilježeno je 7. travnja prigodnom svečanošću u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu. Na svečanosti su bili predsjednik Republike Stjepan Mesić, predsjednik Hrvatskog sabora Luka Bebić, predsjednik Vlade RH dr. Ivo Sanader, ministri u Vladi, među kojima ministar obrane Branko Vukelić, načelnik GSOSRH-a general zboru Josip Lucić, saborski zastupnici, predstavnici vjerskih zajednica te drugi visoki civilni i vojni uzvanici. Nakon intoniranja hrvatske himne te himne Europske unije i NATO-a, najviši državni dužnosnici u svojim su govorima upozorili na značenje pristupanja Republike Hrvatske NATO savezu, čime je, istaknuto je, ostvaren jedan od dva strateška vanjskopolitička cilja naše zemlje.

Bila je to i prigoda da se podsjeti na nimalo lagan put koji je Hrvatska prošla do ulaska u zajednicu najrazvijenijih demokracija, kao i na sve one, pogotovo hrvatske branitelje, koji su dali neizmjeran doprinos današnjem uspjehu Hrvatske na međunarodnoj sceni.

“Hrvatska je članica NATO saveza, najmoćnije asocijacije na svijetu, udruženja koje dijeli vrijednosti slobode, mira, demokracije, vladavine prava, ljudskih prava, socijalno-tržišnog gospodarstva. Ulaskom u NATO učinili smo još jedan korak naprijed na našem putu. Korak koji potvrđuje našu odlučnost, postojanost i ustrajnost”, rekao je premijer Sanader, napomenuvši da je članstvom u NATO savezu ojačana državnost i međunarodni položaj Hrvatske kao nikada dosad u njezinoj modernoj

povijesti. Posebnu zahvalnost premijer je uputio hrvatskim braniteljima. Podsjetio je i kako je Hrvatska, koja je prije samo 15-ak godina bila primateljica međunarodne pomoći, danas subjekt na svjetskoj sceni i sjedi za stolom gdje se donose ključne odluke za mir i sigurnost u svijetu. "Hrvatska je svjesna svog novog položaja, ali i odgovornosti u međunarodnoj zajednici", istaknuo je predsjednik Vlade. Hrvatskim vojnicima, policajcima i diplomatima koji sudjeluju u međunarodnim operacijama pod vodstvom UN-a, NATO-a i EU-a poručio je: "Hrvatska je ponosna na vas."

"Danas ove svečanosti ne bi bilo da nije bilo onih domoljuba koji su branili našu slobodu. Naši branitelji, svojom hrabrošću i ustrajnošću, i naš prvi predsjednik dr. Franjo Tuđman prevladali su najveća iskušenja mlade demokracije i izvojevali pobjedu", rekao je predsjednik Hrvatskog sabora Luka Bebić. Članstvo u Savezu, istaknuo je, ne daje samo sigurnosna jamstva nego i povezuje Hrvatsku s glavnim političkim snagama u svijetu te ona tako jača svoj ne samo sigurnosni nego i politički i gospodarski položaj. Upozorio je i na značenje Sabora u pristupanju Hrvatske NATO-u, koji je svojim angažmanom u sklopu radnih tijela Parlamentarne skupštine NATO-a snažno pridonosio razvoju parlamentarne diplomacije i uspostavljanju boljeg i dubljeg razumijevanja između Hrvatske i zemalja članica Saveza.

"Željeli smo ući u NATO da bismo ojačali vlastitu sigurnost, a nikako da bismo bilo koga ugrožavali. Bitno je da to znaju kako naši susjedi tako i sve druge zemlje koje nisu članice Saveza, ali i naši partneri u NATO-u", rekao je predsjednik Mesić te zaključio: "Znali smo zašto želimo ući u NATO, znamo koje smo dužnosti i odgovornosti preuzeli i sposobni smo tim dužnostima i odgovoriti"

Predsjednik Republike i vrhovni zapovjednik OS-a istaknuo je kako je ulaskom u NATO savez ostvaren jedan od dva proklamirana i konsenzusom prihvaćena vanjskopolitička cilja naše zemlje. "Naše su Oružane snage provele nužne reforme, prihvatili smo standarde, usvojili kriterije. Možemo biti i trebamo biti zadovoljni", istaknuo je predsjednik Mesić, ali i dodao kako ovo nije trenutak za euforiju već trenutak kada trijezno treba sagledati ono što smo napravili i realno procijeniti ono što je pred nama. Prije svega je upozorio na odgovornost koju je Hrvatska preuzela članstvom u Savezu i na vojnom i političkom polju.

"Željeli smo ući u NATO da bismo ojačali vlastitu sigurnost, a nikako da bismo bilo koga ugrožavali. Bitno je da to znaju kako naši susjedi tako i sve druge zemlje koje nisu članice Saveza, ali i naši partneri u NATO-u", rekao je predsjednik Mesić te zaključio: "Znali smo zašto želimo ući u NATO, znamo koje smo dužnosti i odgovornosti preuzeli i sposobni smo tim dužnostima i odgovoriti."

Svečanost u Hrvatskom narodnom kazalištu kojom je obilježen ulazak Hrvatske u punopravno članstvo NATO saveza bila je u znaku prigodnog programa, u kojem su uz Simfonijski orkestar i Zbor Hrvatske radio-televizije nastupili naši istaknuti glazbeni umjetnici. ■

Na svečanosti su bili predsjednik Republike Stjepan Mesić, predsjednik Hrvatskog sabora Luka Bebić, predsjednik Vlade RH dr. Ivo Sanader, ministri u Vladi, među kojima ministar obrane Branko Vukelić, načelnik GSOSRH-a general zbora Josip Lucić, saborski zastupnici, predstavnici vjerskih zajednica te drugi visoki civilni i vojni uzvanici

HRVATSKA I NATO

Domagoj VLAHOVIĆ, snimili Tomislav BRANDT i Davor KIRIN

MODERNIZACIJOM

Pripadnici Oružanih snaga Republike Hrvatske iz dana u dan dokazuju visoku profesionalnost, koja je prepoznata i među stranim kolegama s kojima naši vojnici djeluju u mirovnim misijama diljem svijeta. Još jednom ćemo naglasiti da našim vojnicima pripadaju i najveće zasluge što je naša zemlja postala članicom Sjevernoatlantskog saveza. Ipak, u današnje vrijeme, sva njihova vojna vještina, izobrazba i visoka motivacija mora biti potkrijepljena i odgovarajućom opremljenošću.

Proces intenzivne modernizacije OSRH u punom je jeku. Noviteti što ih prikazujemo na ovim stranicama tek su dio sadašnjih i budućih projekata koji će našim vojnicima omogućiti

U NATO

da svoje zadaće, bilo u Hrvatskoj, bilo u Aziji ili Africi, obavljaju lakše i učinkovitije. Također, svi oni odgovaraju NATO-ovim visokim standardima i omogućuju interoperabilnost sa savezničkim vojskama. Ukratko, to je oprema kakvu mora imati jedna ugledna članica najuglednijega vojnog saveza na svijetu.

Ipak, ne smijemo zaboraviti da ti projekti imaju i dublje značenje za Hrvatsku, konkretno za njezino gospodarstvo. Mnogi od njih ovise o radu, pameti i inovacijama hrvatskih tvrtki, koje će s ulaskom naše zemlje u NATO postati daleko konkurentnije na svjetskom tržištu...

Marija ALVIR, snimio Tomislav BRANDT

Zasluga je to i hrvatske diplomacije i naših Oružanih snaga, no ponajprije i ponajviše hrvatskih branitelja, onih kojima možemo zahvaliti što smo uopće imali mogućnost izbora

REPUBLIKA HRVATSKA I SJEVERNOATLANTSKI SAVEZ

Početak pridruživanja Hrvatske sustavu kolektivne sigurnosti NATO-a smatra se ulazak naše zemlje u Partnerstvo za mir u svibnju 2000.

Mnogo je datuma iz novije hrvatske povijesti koji će ostati zabilježeni kao posebno važni, a jedan od njih je i 1. travnja 2009. godine. Toga je dana polaganjem nacionalnog instrumenta ratifikacije Sjevernoatlantskog ugovora u State Departmentu Sjedinjenih Američkih Država Republika Hrvatska postala punopravna članica NATO-a. No, put do tog cilja bio je dug i težak.

Od Domovinskog rata do NATO-ovih vrata

Jedan od važnih datuma koji bismo mogli simbolično označiti kao početak toga puta

jest 8. listopada 1991., dan kada je Hrvatski sabor donio povijesnu odluku o **proglašenju neovisnosti Republike Hrvatske**. Toj odluci prethodila je ona o pokretanju postupka razdruživanja od ostalih jugoslavenskih republika, donesena 25. lipnja 1991., a Deklaracija o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske donesena je, pak, na temelju odluke hrvatskih građana iskazane na referendumu 19. svibnja iste godine.

Te povijesne 1991. zbili su se i mnogi drugi, za Hrvatsku odlučujući događaji: počeo je Domovinski rat, a agresija velikosrpskih agresora i Jugoslavenske narodne armije rezultirala

Od 2003. hrvatski vojnici sudjeluju u NATO vođenoj misiji ISAF u Afganistanu

je međunarodnim priznanjem Hrvatske 15. siječnja 1992. No, to nije značilo i kraj rata za našu zemlju. Naprotiv, mnogo je žrtava još podneseno do konačnog oslobađanja i potpune reintegracije okupiranih dijelova Lijepe Naše, a tek 15. siječnja 1998., točno šest godina od međunarodnog priznanja Hrvatske, završen je proces mirne reintegracije hrvatskog Podunavlja, čime je postignuta teritorijalna cjelovitost RH.

Kad je ponovno zavladao mir na hrvatskom teritoriju, hrvatska politika usmjerila se na ostvarenje novih ciljeva, a državna je vlast kao najvažniji vanjskopolitički cilj isticala ulazak u euroatlantske asocijacije odnosno u Europsku uniju i Sjevernoatlantski savez. Polovicu od toga smo upravo ostvarili - NATO nam je otvorio svoja vrata.

Novi ciljevi i nove obveze

Iako se početkom pridruživanja Hrvatske sustavu kolektivne sigurnosti NATO-a uglavnom smatra ulazak naše zemlje u Partnerstvo za mir u svibnju 2000., simbolično se može reći da je na vrata NATO-a Hrvatska pokucala i mnogo prije. Prvi neslužbeni kontakti u tom pogledu ostvareni su još za vrijeme Domovinskog rata, a tijekom 1994. i 1995. angažirani su strani vojni savjetnici na području vojne izobrazbe i obuke te u reformama drugih funkcionalnih područja.

Postizanjem nacionalnog političkog konsenzusa o strateškim ciljevima RH u pogledu ulaska u EU i NATO, oni su ugrađeni i u nacionalne strateške dokumente, a tijekom 2000. godine intenzivirali su se kontakti RH s NATO-om i rezultirali spomenutim priključenjem Hrvatske u program Partnerstva za mir. Kad je na NATO-ovu ministarskom sastanku, održanom 24. i 25. svibnja 2000. u Firenci, tadašnji hrvatski ministar vanjskih poslova potpisao Okvirni dokument, čime je Hrvatska postala članicom Partnerstva za mir, uslijedili su daljnji koraci u približavanju RH NATO-u. Sredinom 2001. Hrvatskoj je ponuđen mehanizam Intenzivnog dijaloga kao zamjena za traženi ulazak u Akcijski plan za članstvo (*Membership Action Plan - MAP*), nakon čega su se intenzivirala diplomatska nastojanja za ulazak u MAP te se Hrvatska aktivno uključila u proces PAMP i deklarirala vojne snage za mirovne operacije pod vodstvom NATO-a. Na sastanku NAC-a u Reykjaviku 15. svibnja 2002. Hrvatska je službeno pozvana na sudjelovanje u MAP-u, a u listopadu te godine izrađuje svoj prvi Godišnji nacionalni plan (*Annual National Plan - ANP*).

Novi značajni korak u približavanju Hrvatske NATO-u bilo je potpisivanje Jadranske povelje, koju su na inicija-

Kad je na NATO-ovu ministarskom sastanku, održanom 24. i 25. svibnja 2000. u Firenci, tadašnji hrvatski ministar vanjskih poslova potpisao Okvirni dokument, čime je Hrvatska postala članicom Partnerstva za mir, uslijedili su daljnji koraci u približavanju RH NATO-u

Na sastanku NAC-a u Reykjaviku 15. svibnja 2002. Hrvatska je službeno pozvana na sudjelovanje u MAP-u, a u listopadu te godine izrađuje svoj prvi Godišnji nacionalni plan (*Annual National Plan - ANP*)

Fotoarhiva NATO-a

Na NATO-ovu samitu u Bukureštu u travnju prošle godine dobili smo pozivnicu za punopravno članstvo u Savezu, u kojem odnedavno ravnopravno sudjelujemo. Zasluga je to i hrvatske diplomacije i naših Oružanih snaga, no ponajprije i ponajviše hrvatskih branitelja

tivu američke administracije u svibnju 2003. potpisali ministri obrane Albanije, Makedonije i Hrvatske. Ta je inicijativa intenzivirala suradnju zemalja potpisnica te dodatno ubrzala razvojne i integracijske procese njihovih oružanih snaga.

Doprinos OSRH-a ulasku RH u NATO

Valja napomenuti da su navedena postignuća hrvatske diplomacije ostvarena zahvaljujući konkretnim doprinosima naše zemlje međunarodnoj zajednici i njezinim nastojanjima za postizanje mira u svijetu. Riječ je, dakako, o sudjelovanju pripadnika hrvatskih Oružanih snaga u mirovnim misijama, danas možemo reći diljem svijeta. Naime, već 1999. pripadnici OSRH-a sudjelovali su u UN-ovoj misiji u Sijera Leoneu te potom i u drugim misijama pod okriljem UN-a, a od 2003. sudjeluju i u NATO vođenoj misiji ISAF u Afganistanu. Od prošle godine naši vojnici sudjeluju i u mirovnoj misiji na Golanskoj visoravni te u Čadu.

Održano je i više zajedničkih vojnih vježbi sa zemljama partnerima odnosno NATO članicama, kojima je testirana spremnost

OSRH-a za koordinirano djelovanje sa snagama NATO-a i u kojima se Hrvatska dokazala kao respektabilan partner na kojega se u budućnosti može računati. I dok nije bila članica NATO-a, pripremala se za to većim doprinosom NATO-ovim snagama za odgovor (*NATO Response Force*), kojima su od ove godine na raspolaganju i pripadnici OSRH-a u sastavu NATO-ove multinacionalne bojne Vojne policije.

Aktivnim sudjelovanjem u brojnim regionalnim, bilateralnim i multilateralnim inicijativama te raznim aktivnostima, Hrvatska se dokazala kao vjerodostojan član međunarodne zajednice. Zahvaljujući svim tim naporima, kao i golemom doprinosu pripadnika naših Oružanih snaga u mirovnim misijama diljem svijeta, na NATO-ovu samitu u Bukureštu u travnju prošle godine dobili smo pozivnicu za punopravno članstvo u Savezu, u kojem odnedavno ravnopravno sudjelujemo. Zasluga je to i hrvatske diplomacije i naših Oružanih snaga, no ponajprije i ponajviše hrvatskih branitelja, onih kojima možemo zahvaliti što smo uopće imali mogućnost izbora. ■

U travnju 1949. dvanaest država s obje strane Atlantika potpisalo je Washingtonski ugovor kojim je nastao Sjevernoatlantski savez (North Atlantic Treaty Organization), poznatiji kao NATO. Na bukureštanskom samitu 2008. godine u članstvo su pozvane Hrvatska i Albanija. Savez je trenutačno u procesu transformacije svojih zadaća i djelovanja kako bi se prilagodio prijetnjama modernog doba

ŠEZDESET GODINA NATO-a

Nakon završetka II. svjetskog rata, Europa je ideološki i politički podijeljena na dva bloka. Istočni dio europskog kontinenta pao je pod dominaciju Sovjetskog Saveza, dok je u Zapadnoj Europi vladala demokracija i zapadne vrijednosti. Dvanaest država s obje strane Atlantskog oceana 4. travnja 1949. godine u Washingtonu potpisalo je Sjevernoatlantski ugovor. Francuska, Velika Britanija, Italija, Belgija, Nizozemska, Luksemburg, SAD, Kanada, Island, Danska, Norveška i Portugal uspostavile su savez kako bi se suprotstavile prijetnjama iz komunističkog dijela svijeta te spriječile širenja komunizma na ostali dio Europe. Države potpisnice obvezale su se na međusobnu obranu u slučaju vojne agresije na bilo koju zemlju članicu.

S vremenom je sve više zemalja pristupalo Savezu, prepoznajući u njemu mogućnost obrane slobode te očuvanja stabilnosti i napretka. Tako se NATO-u 1952. godine pridružuju Grčka i Turska, tri godine poslije, 1955., i Savezna Republika Njemačka, a 1982. Španjolska. Zapadna Europa i Sjeverna Amerika uspjele su zajedničkim naporima obraniti svoju neovisnost. Sigurnost što je jamči NATO savez omogućila je mir i stabilnost kojima se, kao temeljnim preduvjetima, stvarao temelj europske ekonomske suradnje i integracije.

Padom Berlinskog zida NATO se našao pred novim izazovom. Prestao je postojati Varšavski pakt, a raspao se i Sovjetski Savez. U vrijeme bipolarne podjele svijeta, uloga i zadaće NATO-a bile su jasne i povijesno opravdane.

Nakon 60 godina uspješnog postojanja NATO-a, promijenile su se mnoge okolnosti. Svijet više nije onakav kakav je bio 1949. Unatoč tim promjenama, NATO je i dalje uspješna zajednica onih koji dijele iste temeljne vrijednosti demokracije i vladavine prava te želju za mirom i stabilnošću

Završetkom gotovo polustoljetnog neprijateljstva, neki su analitičari smatrali da NATO više ne treba postojati te da bi se troškovi ulaganja u naoružanje mogli znatno smanjiti. Mnoge zemlje članice smanjile su financijska davanja za obranu, ali ubrzo se pokazalo da se trajni mir na europskom kontinentu nije ostvario.

Na području bivšeg Sovjetskog Saveza izbilo je nekoliko regionalnih sukoba, koji su uglavnom nastali zbog etničkih netrpeljivosti. Sukobi u jugoistočnoj Europi također su znatno poremetili sliku o Europi kao prostoru mira i suradnje, a postojao je i opravdan strah od širenja tih sukoba. Tada su države članice Sjevernoatlantskog saveza shvatile da je i dalje potrebno njihovo djelovanje kroz kolektivnu obranu i sigurnost u postkomunističkoj Europi.

Danas se smanjila opasnost od konvencionalnog vojnog sukoba i masovne uporabe teško naoružanih postrojbi. Ali, pojavili su se novi izazovi, koji stavljaju sve članice pred nove dvojbe, na koje treba pronaći primjeren odgovor. Nove prijetnje su po naravi drukčije od onih iz doba Hladnog rata, ali to ne znači da su manje opasne.

NATO se mora boriti protiv novih prijetnji: terorizma, proizvodnje i proliferacije oružja

za masovno uništenje, opasnosti koje prijetje iz takozvanih neuspjelih ili slabih država te mora djelovati preventivno kako bi se u budućnosti spriječila takve opasnosti. Posljednjih godina NATO uspostavlja najadekvatnije načine borbe protiv suvremenih opasnosti koje ugrožavaju sigurnost i stabilnost. Upravljanje krizom ili "crisis management" i mirovne operacije "peacekeeping" i "peace-support" neki su od novih načina djelovanja Sjevernoatlantskog saveza u odgovoru na nove izazove.

Vrijeme promjena

Nakon pada komunizma i završetka Hladnog rata, Sjevernoatlantskom savezu pridružile su se zemlje bivše članice nekadašnjeg Varšavskog ugovora. Tako su članicama Saveza 1999. godine postale Češka, Mađarska i Poljska. Uspješan primjer prve tri postkomunističke članice potaknuo je i druge da se čvrsto opredijele za pristupanje Savezu kao najbolji način ostvarenja dugoročne stabilnosti.

Savezu 2004. godine pristupaju Bugarska, Rumunjska, Slovenija, Slovačka, Estonija, Litva i Latvija, a pozivnicu za članstvo na samitu u Bukureštu 2008. godine dobile su Hrvatska i Albanija.

Primanje novih članica iz istočne i jugoistočne Europe pokazalo se kao dobar način stabiliziranja tih područja. Doista, svaka država koja je postala dijelom sjevernoatlantske

Od svojih početaka Savez se zalagao za očuvanje dugotrajnog mira i stabilnosti u Europi oslanjanjem na demokraciju, vladavinu ljudskih prava i zakona

ciljeve kada je riječ o sigurnosti, a da im istodobno ne bude oduzeto njihovo pravo i dužnost preuzimanja suverene odgovornosti na obrambenom području.

Nakon 60 godina uspješnog postojanja NATO-a, promijenile su se mnoge okolnosti. Svijet više nije onakav kakav je bio 1949. Unatoč tim promjenama, NATO je i dalje uspješna zajednica onih koji dijele iste temeljne vrijednosti demokracije i vladavine prava te želju za mirom i stabilnošću. ■

Danas se smanjila opasnost od konvencionalnog vojnog sukoba i masovne uporabe teško naoružanih postrojbi. Ali pojavili su se novi izazovi, koji stavljaju sve članice pred nove dvojbe, na koje treba pronaći primjeren odgovor. Nove prijetnje su po naravi drukčije od onih iz doba Hladnog rata, ali to ne znači da su manje opasne

NATO je tijekom Hladnog rata odigrao važnu zadaću zaštite i stabilizacije

zajednice dokazala je vlastiti potencijal za mir. Od 1999. godine sve aspirantice za članstvo sudjeluju u takozvanom Akcijskom planu za članstvo, koji nudi praktične savjete i pomoć da se države što bolje pripreme za članstvo u Savezu.

Temeljne sigurnosne zadaće NATO-a

Osnovna uloga NATO-a jest sačuvati slobodu i sigurnost država članica političkim i vojnim sredstvima.

Od svojih početaka Savez se zalagao za očuvanje dugotrajnog mira i stabilnosti u Europi oslanjanjem na demokraciju, vladavinu ljudskih prava i zakona. No, postizanje tog cilja lako može biti ugroženo krizama na prostorima izvan euroatlantskog teritorija. Stoga Savez ne osigurava obranu samo svojih članica već pridonosi miru i stabilnosti i izvan prostornih okvira postavljenih Sjevernoatlantskim sporazumom, i to putem partnerstava i operacija upravljanja kriznim situacijama.

Glavno načelo kojim se Savez vodi jest zajedničko zalaganje i uzajamna suradnja među suverenim državama u potpori nedjeljivosti sigurnosti svih članica. Solidarnost i kohezija unutar Saveza, u političkim i vojnim pitanjima, jamstvo su da nijedna zemlja članica neće biti ostavljena sama u rješavanju temeljnih sigurnosnih izazova.

Savez omogućava članicama da zajedničkim naporima postignu osnovne nacionalne

Potpisivanje Sjevernoatlantskog ugovora u Washingtonu 4. travnja 1949.

Iako je u trenutku nastanka uloga NATO saveza bila ponajprije vojnoobrambena, on je uvijek bio odraz demokratske strukture vlasti svojih članica. Sve države članice imaju jednako pravo izraziti svoje mišljenje na sjednicama Vijeća. Odluke su izraz zajedničke volje država članica i donose se konsenzusom. Sve države članice sudjeluju u stvaranju službene politike NATO-a i donošenju odluka...

KAKO DJELUJE NATO

Da bismo mogli shvatiti što je to NATO i kako funkcionira, moramo se vratiti u dane njegova osnutka. Nakon završetka II. svjetskog rata Europa je podijeljena na dva ideološka bloka, kapitalistički i komunistički. Bila je to neposredna posljedica rata koja je Sovjetskom Savezu omogućila da, pod krinkom oslobađanja istočnoeuropskih država, zapravo osvoji pola Europe. I dok se Moskva tijekom 1945. i 1946. donekle suzdržavala od otvorenog političkog djelovanja u "oslobođenim" državama, tijekom 1947., a posebno

1948., postalo je jasno da se sovjetska vojska ne samo nema namjeru povući već ima namjeru krenuti i dalje.

U ratom razrušenoj Europi širenje komunističke ideologije moglo se ostvariti na dva načina. Prvi je bio izazivanje "spontanih" revolucija nezadovoljnih radničkih masa predvođenih komunističkim partijama. Iako je bilo nekoliko pokušaja, najveći uspjeh ostvaren je u Grčkoj, gdje je 1946. započeo građanski rat predvođen tamošnjom Komunističkom partijom. Iako su grčke snage do kraja 1949.

uspjele ugušiti pobunu, bilo je očito da bi se u osiromašenoj Europi ideje komunizma lako mogle proširiti. Zbog toga je u srpnju 1947. pokrenut Plan europske obnove, poznatiji kao Marshallov plan. U iduće četiri godine Sjedinjene Američke Države su europskim državama dale pomoć od oko 13 milijardi američkih dolara.

Drugi način širenja komunizma bio je znatno opasniji. Naime, neposredno nakon završetka II. svjetskog rata SAD i gotovo sve države Europe, barem one koje nisu potpale pod sovjetski utjecaj, provele su masovnu demobilizaciju vojnih snaga i otkazale narudžbe oružja i vojne opreme. S druge strane Sovjetski Savez nije smanjio oružane snage, već ih je nastavio intenzivno jačati, kako brojčano tako i tehnički. Nakon što su učvrstili okupacije istočnoeuropskih država, 24. lipnja 1948. započela je blokada zapadnog Berlina. Bio je to početak najveće političke krize od kraja II. svjetskog rata i koja je trajala sve do 11. svibnja 1949. Berlinska je blokada s jedne strane ubrzala stvaranje Savezne Republike Njemačke, a s druge formiranje velikog obrambenog saveza koji će zapadnu Europu štiti od sovjetske najezde.

Svojevrsan početak bio je Briselski sporazum kojem su 17. ožujka pristupile Belgija, Francuska, Luksemburg, Nizozemska i Velika Britanija. Cilj je bio razvijanje zajedničkih sustava obrane i jačanje međusobnih veza kako bi se zajednički oduprle ideološkim, političkim i vojnim prijetnjama nacionalnoj sigurnosti. Znajući da njihovi gospodarski i vojni kapaciteti nisu dostatni za obranu od sovjetske prijetnje, ove su države odmah započele i pregovore sa Sjedinjenim Američkim Državama i Kanadom radi stvaranja novog vojnog saveza, utemeljenog na zajedničkim obvezama i sigurnosnim jamstvima Europe i Sjeverne Amerike. Države potpisnice Briselskog sporazuma pozvale su Dansku, Island, Italiju i Portugal da se uključe u taj proces. Tako je 4. travnja 1949. nastao North Atlantic Treaty Organisation (NATO).

Ono što je bilo važno već tada, a što je još važnije danas, jest činjenica da su sve države u NATO savez ušle dragovoljno, nakon provođenja odgovarajućeg parlamentarnog postupka. Iako je u trenutku nastanka uloga NATO saveza bila ponajprije vojnoobrambena, on je uvijek bio odraz demokratske strukture vlasti svojih članica.

Sjevernoatlantsko vijeće

Što to konkretno znači? To znači da od samog nastanka Saveza prvu i zadnju riječ imaju političari. Zato je najznačajnije tijelo NATO saveza North Atlantic Council (Sjevernoatlantsko vijeće). To je jedino tijelo koje je formalno uspostavljeno Sjevernoatlantskim sporazumom i ima političke ovlasti upravljanja Savezom. Sastoji se od stalnih predstavnika svih država članica koji se sastaju najmanje jedanput tjedno. Vijeće se također sastaje na višim razinama što uključuje ministre vanjskih poslova, ministre obrane ili čelnike država i vlada, no ima jednake ovlasti i prava donošenja odluka i odluke imaju jednaku važnost bez obzira na kojoj razini su donesene. Vijeće ima veliku javnu važnost te objavljuje deklaracije i službene izjave koje objašnjavaju politiku i odluke NATO-a javnosti i vladama država koje nisu članice Saveza. Vijeće je Sporazumom dobilo i ovlasti da samo uspostavlja sebi podređena tijela. Mnoga povjerenstva i skupine za planiranje osnovani su kako bi podržali rad Vijeća ili preuzeli na sebe odgovornost u pojedinim područjima kao što su planiranje obrane, nuklearno planiranje i druga vojna pitanja. Na taj način Vijeće osigurava jedinstveni forum za sve vrste savjetovanja među državama članicama, u pitanjima od zajedničkog interesa te predstavlja najvažnije tijelo za donošenje odluka u NATO-u. Sve države članice imaju jednako pravo izraziti svoje mišljenje na sjednicama Vijeća, a odluke su izraz zajedničke volje država članica i donose se konsenzusom. Sve države članice sudjeluju u stvaranju službene politike NATO-a i donošenju odluka te ih predstavlja stalni predstavnik sa statusom veleposlanika. Svaki od njih

Važnu političku ulogu u NATO savezu ima i glavni tajnik. On je visoki međunarodni dužnosnik kojega nominiraju vlade članica

Sjevernoatlantsko vijeće jest jedino tijelo koje je formalno uspostavljeno Sjevernoatlantskim sporazumom i ima političke ovlasti upravljanja Savezom. Sastoji se od stalnih predstavnika svih država članica koji se sastaju najmanje jedanput tjedno. Vijeće ima veliku javnu važnost te objavljuje deklaracije i službene izjave koje objašnjavaju politiku i odluke NATO-a javnosti i vladama država koje nisu članice Saveza

također ima potporu svog političkog i vojnog osoblja ili izaslanstva pri NATO-u, a razlikuju se po veličini. Dva puta godišnje, a nekad i češće, Vijeće se sastaje na ministarskoj razini i tada svaku državu predstavlja ministar obrane. Sastanci Vijeća su u obliku sjednica ministara obrane. Sastanci na vrhu u kojima sudjeluju i čelnici država ili vlada, održavaju se kada je potrebno raspraviti neko važno pitanje ili u važnim trenucima razvoja sigurnosne politike NATO-a.

Odbor za obrambeno planiranje

Drugo tijelo po važnosti jest Defence Planning Committee (Odbor za obrambeno planiranje). Sastavljen je od stalnih predstavnika, ali se sastaje i na razini ministara obrane najmanje dva puta godišnje i bavi se većinom pitanjima vezanim uz obranu i planiranje zajedničke obrane. Sve zemlje članice (donedavno osim Francuske), imaju svoje predstavnike u tom odboru. Odbor predstavlja vodstvo vojnog zapovjedništva NATO-a, i unutar područja svog djelovanja ima iste funkcije i ovlasti kao i Vijeće unutar svog područja. Rad odbora priprema veći broj podređenih odbora s posebnim odgovornostima među kojima se po važnosti ističe Odbor za reviziju obrambenih planova, koji nadzire proces organizacije oružanih snaga unutar NATO-a i proučava druga pita-

nja vezana uz združenu vojnu strukturu.

Ne želeći svoje oružane snage, a prije svega nuklearno oružje, staviti pod nadzor NATO saveza, francuski je predsjednik Charles de Gaulle u veljači 1966. povukao zemlju iz zajedničkog zapovjedništva NATO saveza, te od tada nije sudjelovala u akcijama planiranja, obuke i vođenja zajedničkih operacija. Ostala je tek u političkim strukturama (Sjevernoatlantsko vijeće). Bio je to odraz De Gaulle-ove želje da Francuska ima središnje mjesto u formiranju europske politike, kako se više nikad ne bi ponovila 1914. i 1939. godina. No, danas su politički odnosi u Europi, ali i u svijetu temeljno drukčiji u odnosu na šezdesete godine prošlog stoljeća, te je francuski predsjednik Nicolas Sarkozy odlučio da se Francuska vrati i u vojne strukture Saveza. Francuska je i do sada bila aktivna u NATO-u sudjelujući u svim značajnijim misijama poput onih u Afganistanu, Bosni i Hercegovini i na Kosovu, ali su pripadnici njezinih oružanih snaga uvijek bili isključivo pod francuskim zapovjedništvom.

Jedna od posljedica Hladnog rata jest i Nuclear Planning Group (Skupina za nuklearno planiranje) koja se sastoji od ministara obrane država članica koje sudjeluju u radu Odbora za obrambeno planiranje. Njezina je zadaća koordinacija djelovanja vezana uz nuklearno naoružanje.

Glavni tajnik NATO-a

Glavne forume za savjetovanje i odlučivanje unutar NATO-a, podržava čitava struktura odbora koja osigurava da svaka država članica bude zastupljena na svakoj razini i području djelovanja NATO-a. Određen broj odbora, koja su ključna za formiranje službene politike i davanje prijedloga glavnim tijelima za donošenje odluka, prije je spomenut, no također postoje i mnoga druga. Neki od tih odbora osnovani su u ranim danima NATO-a i pridonose procesu donošenja odluka već godinama. Druga su uspostavljena kao dio unutrašnje i vanjske prilagodbe NATO-a, koja je uslijedila nakon završetka Hladnog rata i promjene sigurnosnog okruženja u Europi. Glavni izvor podrške tim odborima je Odjel ili Uprava međunarodnog osoblja, odgovorna za pojedina područja kojima se odbori bave. Većini odbora upravnu, proceduralnu i praktičnu pomoć pruža Izvršno tajništvo. Međunarodno vojno osoblje također podržava veći broj odbora.

Važnu političku ulogu u NATO savezu ima i glavni tajnik. On je visoki međunarodni dužnosnik kojega nominiraju vlade članica. Predsjedatelj je Sjevernoatlantskog vijeća, Odbora za obrambeno planiranje i Skupine za nuklearno planiranje; titularni je predsjedatelj drugih visokih NATO-ovih odbora te je glavni tajnik i izvršni šef NATO-a. Također

je predsjedatelj Euroatlantskog partnerskog vijeća i Skupine za mediteransku suradnju te zajednički predsjedatelj (s predstavnikom Rusije te počasnim predsjednikom - predstavnikom zemlje NATO članice) Stalnog združenog vijeća NATO-Rusija. Zajedno s ukrajinskim predstavnikom, predsjedatelj je Komisije NATO-Ukrajina. Glavni tajnik je odgovoran za unapređivanje i upravljanje procesom savjetovanja i donošenja odluka unutar Saveza. Može predlagati teme za diskusiju i odlučivanje i ima pravo pomoći savjetom u slučajevima neslaganja među zemljama članicama. Odgovoran je za upravljanje međunarodnim osobljem i glavni je predstavnik Saveza bilo za vanjske odnose bilo za komunikaciju ili za kontakte s vladama članicama te s medijima. Glavni tajnik je odgovoran za upravljanje međunarodnim osobljem kao cjelinom. Pod njegovim izravnim upravljanjem jest Osobni ured i Ured glavnog tajnika. Međunarodno osoblje dolazi iz zemalja članica i služi Vijeću, podčinjenim odborima i radnim skupinama te Euroatlantskom partnerskom vijeću, Stalnom združenom vijeću NATO-Rusija, Komisiji NATO-Ukrajina te Skupini za mediteransku suradnju. Djeluje kao tajništvo te kao savjetodavni politički i operativni stožer. Stalno radi na različitim temama važnim za Savez i zemlje partnere. ■

Odbor za obrambeno planiranje sastavljen je od stalnih predstavnika, ali se sastaje i na razini ministara obrane najmanje dva puta godišnje i bavi se većinom pitanjima vezanim uz obranu i planiranje zajedničke obrane. Sve zemlje članice imaju svoje predstavnike u tom odboru. Odbor predstavlja vodstvo vojnog zapovjedništva NATO-a i unutar područja svog djelovanja ima iste funkcije i ovlasti kao i Vijeće unutar svog područja

PROMENADNI KONCERTI U ZA

Ministarstvo obrane RH svečano je obilježilo ulazak Republike Hrvatske u NATO savez održavanjem promenadnih koncerata u Zagrebu, Splitu i Vukovaru te predstavljanjem NATO publikacija i programa civilno-vojnog školovanja pod nazivom "Kadet". Orkestar Oružanih snaga RH održao je koncert na Zrinjencu u Zagrebu, Klapa Hrvatske

Sigurnost ima budućnost

Kad se radi o složenim sustavnim rješenjima za oružane zračne snage, pravi smo partner za Vas. Našim klijentima pružamo podršku prvoklasnom kvalitetom i inovativnim tehnologijama. U potpunosti razumijemo Vaše zahtjeve i Vaše okruženje te mislimo i djelujemo u Vašim dimenzijama.

EADS Defence & Security – Networking the Future

AGREBU, SPLITU I VUKOVARU

ratne mornarice "Sveti Juraj" u Vukovaru, a na splitskoj Rivi svečanost je uvećao Orkestar HRM-a.

Sunčano subotnje prijepodne privuklo je na trgove i ulice brojne građane te su mnogi imali prilike uživati u glazbenim izvedbama vojnih orkestrara i Klape "Sveti Juraj", koji su na svoj način pridonijeli tom za nas povijesnom događaju.

Iako amaterske, fotografije hrvatskih vojnika iz Afganistana govore mnogo više od tisuću riječi i uistinu zadivljuju svojim prizorima

Hrvatski vojnik u AFGANISTANU

Uz 101 fotografiju naših mirovnjaka, na izložbi se moglo vidjeti i 20-ak fotografija iz arhiva Vojnog muzeja te nekoliko profesionalnih fotografija koje je tijekom kraćeg boravka u Afganistanu snimio Tomislav Brandt, dugogodišnji fotograf Hrvatskog vojnika

Ulazak Hrvatske u punopravno članstvo NATO-a obilježen je brojnim događanjima, a tim je povodom organizirana i prigodna izložba u Galeriji Ministarstva obrane u Zagrebu.

"Hrvatski vojnik u Afganistanu – mirovna misija ISAF" naziv je izložbe fotografija koje su ovih dana krasile zidove MORH-ove Galerije "Zvonimir". Riječ je o amaterskim fotografijama što su ih snimili pripadnici OSRH-a tijekom boravka u misiji ISAF, u koju je Hrvatska kao članica NATO-ova programa Partnerstvo za mir poslala prve vojnike još 2003. godine.

"S neskrivenim ponosom dajemo vam na uvid ove naše fotografije, komadiće sačuvanih sjećanja, ne bi li vam prenijeli djelić naše fasciniranosti afganistanskim krajobrazima, ali i približili svakodnevicu pripadnika OSRH-a u misiji ISAF", rekao je na otvorenju izložbe pukovnik Dražen Jonjić, zamjenik načelnika Službe za odnose s javnošću i informiranje, koji je također sudjelovao u misiji ISAF, kao i na ovoj izložbi. Iako amaterske, fotografije hrvatskih vojnika iz Afganistana govore mnogo više od tisuću riječi i uistinu zadivljuju svojim prizorima, koje je Jonjić opisao kao "čarobnu igru smeđega i kristalno plavog, gdje sve ima svoj unutarnji nedokučiv mir, gdje s izraza lica

ponekad ništa nije moguće pročitati".

Uz 101 fotografiju naših mirovnjaka, na izložbi se moglo vidjeti i 20-ak fotografija iz arhiva Vojnog muzeja te nekoliko profesionalnih fotografija koje je tijekom kraćeg boravka u Afganistanu snimio Tomislav Brandt, dugogodišnji fotograf Hrvatskog vojnika i autor fotomonografije o sudjelovanju OSRH u misiji ISAF "Od branitelja domovine do čuvara svjetskog mira" ■

Izložba u Galeriji "Zvonimir"

U Galeriji "Zvonimir", Bauerova 33, od 15. do 21. travnja 2009. održat će se izložba fotografija u organizaciji Veleposlanstva Kanade povodom primanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo NATO saveza. Izložba se sastoji od dvije cjeline. Prva je "Kanada u Afganistanu", gdje se na 15 fotografija ilustrira pomoć kanadske vlade u normalizaciji svakodnevnog života u Afganistanu te osobit napor za bolji položaj žene, a u drugoj cjelini, pod nazivom "Ostavljena", kanadska fotografkinja hrvatskog podrijetla, Lana Šlezić, prikazuje afganistansku ženu i njezin težak život.

Svojom tematikom izložba se skladno nadovezuje na netom završenu izložbu fotografija "Hrvatski vojnik u Afganistanu - Mirovna misija ISAF".

Radno vrijeme Galerije "Zvonimir": ponedjeljak - petak od 11 do 18 sati, subotom od 10 do 12 sati, nedjeljom zatvoreno. Ulaz slobodan.

Već samo punopravno članstvo Republike Hrvatske u Sjevernoatlantskom savezu bio bi dovoljan razlog da se predstavi službena stranica NATO-a, www.nato.int. Zapravo, budući da je Hrvatska članica, to je sada i naša stranica. No, stranica zaslužuje pozornost i zato što je nedavno prilično obnovljena. Savez mnogo polaže na informatizaciju i to je vidljivo iz brojnih priloga koje stranica nudi, a osobito je zanimljiva multimedija. Fotografije, audio i videozapisi, NATO-ova televizija, sve je dostupno i to posve besplatno.

Da ne bismo pretjerali s multimedijom, ipak ćemo naglasiti da je stranica bitna ponajprije zato što je tekstualno informativna. Što je NATO? Kakve su mu zadaće? Kakva mu je povijest? Kakav mu je ustroj? Tko su mu čelni ljudi? Kakvih ima novosti? Što se događa u Afganistanu i drugim misijama? Sve odgovore na ta i niz drugih pitanja naći ćete bez prevelike muke na www.nato.int ako ste imalo *familijarni* sa surfanjem po webu. Dakako, trebate poznavati i engleski, pa ćete biti zaista svježije informirani. Inačice na francuskom, a posebno na ruskom i ukrajinskom jeziku, ne prolaze tako redoviti *update*.

Ulazak Hrvatske u NATO sigurno će povećati broj hrvatskih klikova na njihovu web-stranicu. Učinite to i vi, nije se loše informirati o Savezu kojem pripadamo.

HRVATSKI VOJNIK

Nakladnik: MINISTARSTVO OBRANE RH
SLUŽBA ZA ODNOS E S JAVNOŠĆU I INFORMIRANJE
Odjel hrvatskih vojnih glasila

Glavni urednik: Željko Stipanović (zeljko.stipanovic@morh.hr)

Zamjenica glavnog urednika: Vesna Pintarić (vpintar@morh.hr)

Zamjenik glavnog urednika za internet: Toma Vlašić (toma.vlastic@morh.hr)

Izvršni urednik: Mario Galić (mario.galic@morh.hr)

Urednici i novinari: Marija Alvir (marija.alvir@morh.hr), Leida Parlov (leida.parlov@morh.hr),
Domagoj Vlahović

Lektorice: Gordana Jelavić, Boženka Bagarić, Milenka Pervan Stipić

Urednik fotografije: Tomislav Brandt

Fotograf: Davor Kirin

Grafička redakcija: Zvonimir Frank (urednik), (zvonimir.frank@zg.htnet.hr), Ante Perković,
Damir Bebek, Predrag Belušić

Webmaster: Drago Kelemen (dragok@morh.hr)

Prijevod: Jasmina Pešek

Tajnica redakcije: Mila Badrić-Gelo, tel: 3784-937

Marketing i financije: Igor Vitanović, tel: 3786-348; fax: 3784-322

Tisak: Tiskara Zelina d.d., K. Krizmanić 1, 10380 Sv. I. Zelina

Naslov uredništva: MORH, Služba za odnose s javnošću i informiranje,
p.p. 252, 10002 Zagreb, Republika Hrvatska

<http://www.hrvatski-vojniki.hr>, e-mail: hrvojniki@morh.hr

Naklada: 5400 primjeraka

U članstvu Europskog udruženja vojnih novinara (EMPA)

Rukopise, fotografije i ostali materijal ne vraćamo. Copyright HRVATSKI VOJNIK, 2009.

Novinarski prilogi objavljeni u Hrvatskom vojniku nisu službeni stav Ministarstva obrane RH.

Maestralprom d.o.o.

Donji Prečac 9, Zagreb
Info@maestralprom.hr

Tel/Fax: 01/24 22 373
www.maestralprom.hr

RX4019

S3D016U

MAGLITE

MagLite svjetiljke su sastavni dio vojne opreme NATO-vih vojnih snaga te svaka svjetiljka ima izgravirani serijski broj. Ove svjetiljke imaju jamstvo 10 godina, a servis im je besplatan.

Karakteristike MagLite svjetiljaka:

- kućište je izrađeno od aloksiranog aluminija
- svjetiljka nije podložna hrdanju
- vodootporna je (nije namjenjena za ronjenje)
- mogućnost fokusiranja snopa svjetla

HRVATSKI NATO VOJNIK

Vrhunski opremljen, odlično obučeni hrvatski vojnici spremni su za sve izazove modernog doba. U procesu opremanja koriste se isključivo proizvodi vrhunske kvalitete s izrazitom dominacijom hrvatskih proizvođača.

OSRH

Naočale s balističkom zaštitom ESS

Marama pustinjska shemag

Kaciga s balističkom zaštitom Šestan Busch, Hrvatska

KROKO

Naprtnjača Kroko M115 sa spremnikom za vodu 3lit Camelbak

Radio veza s Laringofonom „U“

KROKO

Prsluk zaštitni borbeni s balističkim pločama Kroko M120 Thermotex i Outlast unutarnje strane bolja prozračnost i regulacija topline Protuklizne gume za kundak Džepovi za spremnike streljiva, masku, ručne bombe, bacač granta i opremu mogu se modularno prilagoditi za svaku zadaću. Balistička zaštita tijela, sa svih strana

Odora s digitalnim uzorkom Hrvatske u pustinjskoj boji. Izvrsna maskirna prikrivnost, moderni materijali, tretirano za nevidljivost u infracrvenom okruženju.

KROKO

OSRH – vodeni žig na digitalnoj šari za zaštitu hrvatske odore.

Rukavice taktičke ljetnje i negorive Kroko RES29

KROKO

Set za prvu pomoć

Zaštitna maska za lice

Opasač s produžetkom futrole na nogu i furtolom za samokres Kroko M116

KROKO

Samokres HS 2000, HS Produkt, Hrvatska

Jurišna puška VHS Jurišna puška HS Produkt, Hrvatska

Zeleni laser s lampom za naoružanje Beamshot

KROKO

Donje rublje: Galeb, za tople uvjete: Underarmour, osigurava transporta vlage od površine kože i kompresijom i zaštitom od UV zračenja.

KROKO

Donje rublje za hladne uvjete Outlast regulacija topline ovisno o temperaturi okoliša, hladi odnosno grije tijelo korisnika

Štitnici za koljena Kroko

KROKO

Nož borbeni Extrema Ratio

KROKO

Set za preživljavanje Kroko: Ručni alat Leatherman; Lampa baterijska SureFire, limenka sa sitnom opremom za preživljavanje BCB; Uređaj protiv komaraca TK1 Hrvatska; Spremnik za vodu 1,5lit Camelbak; Kemijske svjetiljke-štipići; Prva pomoć mali komplet Lola Ribar

Čizme vojničke: Inkop, Sloga, Borovo, Jelen, Geox, Hrvatska Čarape Jadran, Hrvatska

GEOX

Ostala oprema: Podkapa negoriva; Karabiner Petzl, Šator za jednu osobu Kroko, Hrvatska; signalno ogledalo, GPS Uređaj; Uređaj za noćno izviđanje i u razvoju „Future Soldier Program Hrvatska“

Nadjakna, podjakna i hlače u maskirnoj šari od troslojnog laminata s paraproznom i vododbojnom membranom

KROKO

SVIM PRIPADNICIMA ORUŽANIH SNAGA REPUBLIKE HRVATSKE I DJELATNICIMA MINISTARSTVA OBRANE, SRETNE USKRŠNJE BLAGDANE, MA GDJE BILI

Lider u razvoju, proizvodnji i distribuciji vojno policijske opreme:

KROKO INTERNATIONAL d.o.o.

Posl. Centar Vukovarska 269D, Zagreb, Hrvatska, Tel: 01/ 3772 777, www.kroko.hr